

„Ava, Tată”

Vrem să ne preocupăm încă odată cu *Numele*, care este vorbirea unei persoane de îndată ce ea devenit o creștină credincioasă: chiar și copiii mici - cei tineri în credință – „au cunoscut pe Tatăl” (1 Ioan 2.13), iar „Ava” este vorbirea copiilor mici din Israel. Și totuși, există o frumusețe și o bogăție de semnificații în acest Nume, pe care nici cel mai bătrân sfânt de pe pământ nu le înțelege pe deplin. În mod remarcabil, acest cuvânt nu a fost tradus în limba noastră maternă și, într-adevăr, Pavel, inspirat de Duhul Sfânt, nu folosește în Romani 8.15 și Galateni 4.6 cuvântul grecesc corespunzător. Acolo este folosit cuvântul, pe care l-a folosit Domnul Însuși când S-a prosternat în rugăciune în luptă în Grădina Ghetsimani. Astfel, putem auzi același cuvânt, care a ieșit din gura Lui când S-a adresat Tatălui Său acolo.

Vrem să vedem acum cum și când a folosit Domnul acest cuvânt, pentru că atunci vom putea înțelege mai bine sensul lui. Ucenicii Săi nu au putut să vegheze alături de El în acel ceas solemn, dar noi putem acum să privim înapoi la acel ceas și să-L vedem acolo. Ce supunere sfântă, necondiționată, ce încredere a răsunat în rugăciunea Lui! El S-a îngrozit de ceea ce avea în față și, *dacă ar fi fost posibil*, S-ar fi rugat să fie salvat de la aceasta. Dar voia Tatălui era mai presus de toate; voia Lui trebuia să fie împlinită, indiferent de costuri. Și de aceea, după ce s-a terminat lupta sângeroasă din grădină, El a spus: „Paharul pe care Mi l-a dat Tatăl [Meu], să *nu-l beau?*” (Ioan 18.11).

Marcu este cel care ne spune că Domnul a spus: „Ava, Tată!” (Marcu 14.36) – Marcu, cel care Îl descrie ca fiind Slujitorul desăvârșit. Drumul Său de slujire L-a adus la acest ceas întunecat, când a trebuit să spună: „Sufletul meu este foarte întristat, până la moarte” (Marcu 14.34). Către cine putea să Se îndrepte? Numai spre Acela, pe care L-a slujit cu un devotament atât de sfânt și de desăvârșit, și în care Și-a pus toată încrederea. Și astfel a pus toată problema în mâinile Tatălui, și a spus: „Dar nu ce vreau Eu, ci ceea ce vrei Tu!” (Marcu 14.36). Ce supunere binecuvântată, ce siguranță, ce încredere și ce intimitate! Și cine poate măsura dragostea cu care Tatăl L-a privit acolo. Domnul spuse: „Pentru aceasta Mă iubește Tatăl, pentru că Eu Îmi dau viața ... Această poruncă am primit-o de la Tatăl Meu” (Ioan 10.17,18). Nu tocmai această iubire a coborât la El în grădină și nu știa Domnul de această iubire? Cu siguranță că așa a fost. Și ni se pare *că învățăm ceva despre semnificația numelui „Ava” atunci când vedem cum încrederea și supunerea sfântă față de voința Tatălui se revarsă din partea Domnului în sus spre Tatăl și cum, la rândul ei, dragostea nespuse de mare curge în jos spre El din partea Tatălui. Numele „Ava” descrie o relație în care dragostei desăvârșite i se răspunde cu încredere desăvârșită. În acest fel vedem revelat acest Nume. În El și prin El, acest Nume a fost desăvârșit revelat.*

Prin harul de necuprins de mare am fost aduși în această relație și, prin urmare, putem spune „Ava”, atunci când ne rugăm lui Dumnezeu. Acest Nume descrie caracterul relației noastre cu Dumnezeu. Ea nu este marcată de robie sau de frică. Noi nu stăm la distanță, ci suntem foarte aproape. Numele „Ava” implică o apropiere sfântă, combinată cu cea mai profundă reverență. El descrie o dragoste și o grijă pentru noi, care ne atrag și cu legături care nu se pot rupe ne leagă de Cel care poartă acest Nume - o dragoste și o purtare de grijă care produc în noi o încredere tot mai mare și o ascultare adevărată. Având în vedere suferințele din timpul prezent, despre care vorbește Romani 8, și pe care mulți dintre copiii lui Dumnezeu le simt foarte puternic, acest nume, Ava, este foarte plăcut, foarte binecuvântat. În acest sens, putem spune: „Dar știm că toate

lucrurile lucrează împreună spre bine pentru cei care Îl iubesc pe Dumnezeu, pentru cei care sunt chemați potrivit planului Său” (Romani 8.28).

Iar Galateni 4.6 ne încurajează: „Dar, pentru că sunteți fii, Dumnezeu a trimis în inimile noastre pe Duhul Fiului Său, care strigă: «Ava, Tată!»”. Acest Duh este Duhul lui Dumnezeu, dar acționează în acest caracter deosebit ca Duh al Fiului Său și în acest mod deosebit. Așadar, dacă vrem să înțelegem sensul acestei exclamații, trebuie să-L privim pe Fiul.

„Mă veți numi «Tatăl meu!» și nu vă veți abate de la Mine” (Ieremia 3.19) - acesta a fost cuvântul lui Dumnezeu către un popor răzvrătit din antichitate, și se vede că acest nume, Ava, ne ferește de rătăcire, dar și de griji. Ne odihnim în cunoașterea dragostei și grijii Sale desăvârșite pentru noi, indiferent de destinul nostru în viitor. Supunerea față de voia Sa și încrederea în dragostea Sa răsună în viața noastră, până când suferințele acestui veac vor face loc gloriei care se va arăta față de noi, copiii preaiubiți și moștenitorii predestinați ai lui Dumnezeu (Romani 8.18).

Titlu original: „Abba, Father“
Sursa: www.stempublishing.com